

NEW! [RECEIVE DISPATCH](#)

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Ruslan- our insight into life in Seimchan

9 Sep, 04 - 21:16

We've pitched the cot on a sandbank at N 64°03'45.4 and E 154°25'18.9, overcast and raining most of the day, it feels like a threat of worse weather to come, 2-14 °C, light winds from NEN throughout the day, we've paddled 49 km;s. 9th of September.

As promised, the 3rd of 4 stories from our visit in Seimchan:

When we entered one of Seimchans many shops, all filled to the brink with goods, Ruslan laughed embarrassingly and said:

"So much to buy, but so few with the money to do so!"

Ruslan's one of the friendliest characters one can encounter. Dignified, interested, full of joy, intelligent, with a profound conscious and very active mind. He was brought up in Magadan, has a university degree in economy and one as a bear scientist, and he had moved to Seimchan together with three other people from Magadan, to take care and run Seimchan politically and care for its administrative section. He also moved there because he reckoned the potential for future development were enormous, even though it was difficult to get those who ran the country in the west to understand this fact.

"I haven't received my wage for some time", he said, "but I can manage. There's plenty of people here which suffers much more."

We left the shops and drove to his little datja, a small green house, which was full of tomatoes, capsicum, potatoes and other vegetables. He immediately gave us 2 kilos of spuds as a gift.

"I take care of this datja together with my parents", he said and pointed at a 3-storied white and scruffy apartment bloc not far away, "they joined me from Magadan."

Everyone we came across had their own datja, which they took care of meticulously and which was the base of their survival.

"When my girlfriend is visiting me", he continued, "she helps me."

His girlfriend studied in Magadan and they met when possible. Even though there's a road between Magadan and Seimchan, approx 500 k ;s, much depends on the weather, whether it is possible to meet or not..

"If all goes well, it's only a 8 hours drive, but sometimes it is 24 hours, at times one just have to turn back", he laughed at the same time as he continued to drive us around in a run-down Toyota, once imported by boat directly from Japan to Magadan.

We first of all visited the abandoned airfield. It's mmain building was constructed in timber ten years ago. It was still beautiful, at least compared to the restaurant, which was a ruin.

"A terrible businessman started all this, but a year later it all went bankrupt. This is one of the major problems here, bad and unserious businessmen", he explained during the time we passed an uncountable amount of industries and farms in shambles and ruins.

The biggest problem in Seimchan, though, in the perspective of moving the development ahead, was the fact that more than 50% of the inhabitants in Seimchan was retired people.

"But I still see a positive future", he explained emotionally, "as long as the people who run the country discover this jewel called Seimchan."

Ruslan was also a modern thinker in another sense, he actually asked us if he was allowed to smoke when we were together! The normal rule is otherwise, that people here consider us odd for not enjoying to smoke or that we don't want to smoke our lungs into pieces. On top of this, it was refreshing to meet Ruslan and his friends, all well educated, young and from Magadan, who, as a change, considered the days of the Soviet regime with loathe, really felt happy that Russia's borders was opening to the west and that all Russians now became part of the rest of the global community. They were also, very unusual again, positive regarding the future for Russia and its people. Most of the people we've come across so far, even though they've been great people, have been openly negative and missed the days of the Sovjet regime for different reasons. Most are old and either they miss those days because they've lost their former privileges or they fear the uncertainty which always follows a major change.

Ruslan

Even though I am aging, gee, thank God for the young ones! With Russians like Ruslan and his friends, Russia has a great future to come!

Vi har slagit läger på en sandbank vid N 64 °03'45.4 och Ö 154 °25'18.9, grått och regnigt hela dagen, kvavt, så det känns som om sämre väder är på väg, 2-14°C, vi har paddlat 49 km. Den 9 september.

Här följer nu den 3:e av 4 berättelser från vårt besök i Seimchan.

Ruslan -vår väg in i Seimchan.

När vi gick in i en av Seimchans många affärer -magasin- vars hyllor och frysdiskar var fyllda till bredden av varor, slog Ruslan ut med armen, log stort och sade:

"Så mycket att köpa, men ingen som har några pengar!"

Ruslan är en av de trevligaste människor man kan tänkas möta. Vänlig, intresserad, glad, intelligent, samvetsfull och engagerad. Han kom från Magadan, var utbildad ekonom och björnforskare, men hade flyttat till Seimchan tillsammans med några andra Magadanbor och styrde samhället politiskt och administrativt.

Han ansåg att de framtida utvecklingsmöjligheterna i Seimchan var stora. Här fanns en enorm potential, men ännu var det svårt att få de styrande långt bort i väst att inse detta.

"Jag har inte fått lön på ett tag", sade han, "men jag har så jag klarar mig ändå. Det finns dom som har det värre."

Från affären åkte vi till hans lilla datja som han kallade den, ett prydligt växthus fullt med tomat, paprika, potatis och andra grönsaker. Han gav oss direkt 2 kg potatis.

"Jag sköter den tillsammans med mina föräldrar", påpekade han och pekade mot ett hyreshus inte låt bort, "de följde med mig hit."

Alla vi träffade hade sina små trädgårdar, som de skötte exemplariskt och som var basen för deras överlevnad.

"När min flickvän är här", berättade han, "hjälps vi åt."

Flickvännen studerade i Magadan och de träffades då och då. Även om det går en väg där emellan, så är det helt avhängigt vilket väder det var, om man kan ta sig fram eller inte.

"Ibland tar det bara 8 timmar, ibland 24, ibland får man vända", förklarade han skrattande samtidigt som han körde omkring oss i en högerrattad och ranglig Toyota, direktimporterad en gång i tiden från Japan.

Först tog han oss till den nedlagda flygplatsen, byggd för tio år sedan, ett storslaget korsvirkeshus. Strax intill låg ännu en nedlagd restaurang.

"En dålig affärsman startade allt, ett år senare lades allt ned. Dåliga affärsmän och lycksökare är ett av huvudproblemen här", förklarade han under tiden vi passerade ett otal nedlagda industrier och jordbruk.

Störst problem i Seimchan, i perspektivet att få fart på samhället, var att mer än 50% av befolkningen var pensionärer.

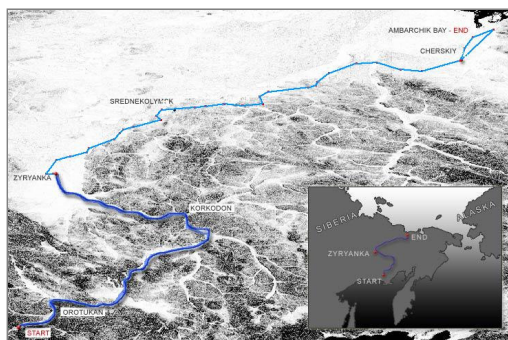
"Men jag tror på framtiden", förklarade han engagerat, "bara de styrande upptäcker lilla Seimchan."

Ruslan var också modern i avseendet att han osannolikt nog frågade om han fick röka i vår närvaro. I regel brydde sig inte folk utan tyckte det var konstigt att vi själva inte rökte och inte ville röka sönder lungorna och belasta den svenska sjukvården ytterligare. Dessutom var det mycket uppriskande att möta Ruslan och hans vänner, alla välutbildade, unga och från Magadan, som såg med avsky på kommunisttiden, att de faktiskt tyckte om att gränserna öppnades upp och att ryssar blev en del av den värdsliga gemenskapen, inte såg till sina egna behov och dessutom var positiva för vad framtiden hade att erbjuda. Något som också var ovant höra. Flertalet vi mött hittintills, i och för sig mycket fina människor, var äldre folk som var mycket negativa till dagens Ryssland och saknade Sovjettiden av olika skäl. Främst folk som förlorat olika privilegier de haft, till de som skrämdes av alla nymodigheter och den otrygghet som alltid följer förändring i spåren.

Trots att jag börjar bli till åren själv, tack och lov för de unga! Med ryssar som Ruslan och hans vänner går Ryssland en hoppfull framtid till mötes.

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

Great scenery and the subject of food

6/9 49 km, N63°20'44.1 E152°40'58.1
Partly cloudy, no rain, 2-4°C. Light wind from N.

7/9 41 km, N63°37'27.4 E153°09'40.0
Partly cloudy, no rain, 3-6°C. No wind.

8/9 43 km, N

A hunters tale 2004-09-04

5th of September, we've been forced to put up camp at N 62°57'47.2 E 152°32'51.5, just 15 km;s paddle north of Seimchan, due to the effects of another typhoon which hit the Sea of Okhotsk yesterday,

The settlement of Seimchan 2004-09-02

The settlement of Seimchan, 2nd of September, overcast and cold, with a smell of snow in the air at N 62 degrees 53'11.7 E 152 degrees 24'56.8. We're staying in a small guesthouse, the only one in the

 Powered by CONTACT 3 expedition software